దాగిన రహస్యం

ఆర్. ఆర్. కృష్ణమూర్తి

ఆశాలత భుక్తి గడవడం కోసం ఏదైనా నౌఖరీ చేయాలని తాపత్రయ పడుతుంది. 'ఆవిడ అక్కయ్యకు ఇది సుతరామూ ఇష్టం లేదు. అయినా చేతులు ముడుచుకొని కూర్చోవడం ఆమెకు మనస్కరించడము లేదు. ఆశకు జీవనోపాధికొరకు కలకత్తా వెళ్లాలని ఉంది కాని చేతిలో పైసా గూడా లేదు. కనీసపు ఖర్చులకైనా డబ్బు సంపాదించాలని కోరికగా ఉండడంవల్లనే రాయ్ బహదూర్ హరినారాయణగారింట్లో వంటమనిషిగా కుదరడానికి యిష్టపడింది. కాని ఆవిడ అక్కయ్య చివరకు గుణుస్తూనైతే నేమి ఒప్పుకోక తప్పిందికాదు.

ఆశాలతస్వస్థలం అసలు ఢాకానగరం. తండ్రి పేరు పొందిన పెద్ద వకీలు. మతదురహంకారుల చేతిలో దుర్మరణం పొందాడు. తల్లిగూడా అదే కారణంగా బలి అయింది. ప్రాణం, మానం గుప్పిట్లో పెట్టుకొని తానూ చెల్లెలూ భారతదేశానికి బయల్దేరారు. సరిహద్దు దాటి ఈవలకు వచ్చేసరికి మిగిలినదల్లా తనొక్కతే. చాందినీపూర్‌లో నున్న తన పెద్దమ్మ కూతురింటి[illegible] చదువుకు [illegible]గావడం [illegible] భవిష్యత్తునుగురించి ఆశ ఉంది.

[illegible]పూర్‌లో రాయ్ బహదూర్ [illegible]నారాయణ [illegible]మీందారు. ఇప్పుడు కోటలో ఉన్నవల్లా ముగ్గురు స్త్రీలు మాత్రమే. హరినారాయణ భార్య, కూతురు, తలచెడిన చెల్లెలు నళిని. నెలజీతానికి ఆశాలత పనిమనిషిగా కుదిరింది. కోట చాలపెద్దది గావడంవల్ల క్రిందిభాగం మాత్రమే ఉపయోగించుకుంటున్నారు.

ఆశాలత ఉండేందుకు రెండవ అంతస్థులో ఒక గది యిచ్చారు. గదిలో ఒక కుర్చీ ఒక డ్రాయరు దుమ్ముకొట్టుకొని ఉన్నాయి. తాను రాత్రిళ్లు చదువుకొంటానికి చాల వీలుగా ఉన్నదని సంతోషించింది. కోటలో చేయవలసిన పనిగూడా చాల తక్కువే.

ఆ వేళ సాయంకాలము ఆశాలత చిల్లర సరకులు తేవడానికి దుకాణానికి వెళ్లింది. సరుకులు కొనుక్కొని తిరిగి వస్తుండగా ఒక యువకుడు వెంబడించి రావడం చూచింది. మొదట్లో పట్టించుకోకుండా వెళ్తున్నది. కాని తాను వెళ్లిన బజారుకు తిరిగిన గొందికి వెంబడించిరావడంవల్ల అనుమానం భయం కల్గినయి. ఇంతలో అతను దగ్గరగా వచ్చి "మీరు జమీందారు గారి కోటలో పని చేస్తున్నారా?" అని ప్రశ్నించాడు.

"అవును," అంది.

"మీ పేరు ఆశాలత కాదూ?" అన్నాడు పాత చుట్టంలా.

తిరిగి, "అవును." అంది.

"నెలజీతంమీద పని చేస్తున్నారా?" అని అడిగాడు.

"అవును," అంది ఆశ.

"పదిహేను రోజులక్రితం కోటలో పనిచేసే అమ్మాయి చనిపోయినవిషయం మీకు తెలుసునా?"

"తెలియదు."

అతడు ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"నిజంగా! మీరు, తెలియకనే పనిలో ప్రవేశించే రన్నమాట. తెలిసుంటే రాకుండాఉండేవారేమో!" అన్నా డతను.

"ఎందుకు?" అని ప్రశ్నించింది ఆశ.

"ఆ అమ్మాయి ఆత్మహత్య చేసుకుంది," అన్నాడు.

"ఓస్! ఇందులో నేను పనిమానుకునేటంత విశేషము ఏమీ లేదే!" అంది.

"ఉంది. అది అసలు ఆత్మహత్యా లేక హత్యా అని అనుమానించవలసి వస్తుంది," అన్నాడు.

"ఇప్పుడు మీరే అన్నారు గదా ఆత్మహత్యని," అని అడిగింది.

"నేను అనడంగాదు ప్రధానం, వారన్నారు."

"ఎవరు?"

"కోటలోనివారు."

"నాతో మీకేమైనా పని ఉందా? ఉంటే చెప్పండి. నేను త్వరగా వెళ్లాలి," అంది ఆశాలత.

"ఉంది. నేను గవర్నమెంటు సి.ఐ.డీ.ని. పనిచేసే అమ్మాయి ఆత్మహత్య చేసుకొని ఉండదని నా అనుమానం."

వారు చెప్పడం ఆ అమ్మాయికి మూర్ఛరోగం ఉందనిన్నీ, బాధపడలేక ఆత్మహత్య చేసుకుందనిన్నీ. కాని నేను నమ్మలేకున్నాను. తప్పకుండా ఇది హత్యకు

సంబంధించి ఉంటుంది. మీ సహాయం ఉంటే తప్పకుండా ఈ రహస్యాన్ని బయటికి లాగొచ్చు. ఈ విషయం రహస్యంగా ఉంచాలి సుమా! ఏమంటారు?"

"అలాగే," అంది ఆశ.

"తప్పకుండా రేపు కలిసికొందాము." అన్నాడు.

"మీ పేరు?"

"శశిభూషణ్," అని చెప్పాడు.

ఇంతలో వారు కోటసమీపానికి రావడంవల్ల చీలిపోయారు. ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు నళిని శేచుకు[illegible] లాగు పైబడింది. "ఎక్కడ పెత్తనాలు చేస్తున్నారండీ?" అని సాగదీసి వ్యంగ్యంగా అడిగింది. ఆశ మౌనంగా నిలబడింది. జమీందారిణి వచ్చి నళినిని చీవాట్లు వేసింది. ఆశను తొందరగా వంటచేయమని పురమాయించింది. చలికాలంగావడంవల్ల భోజనాలు కాగానే ఎవరి గదుల్లోకి వాళ్లు వెళ్లారు.

ఆశమనస్సు ఎందుకనో బిక్కు బిక్కుమంటున్నది. లైటు ఆర్పేసి పడుకుంది. పైగదినుంచి ఎవరో వస్తున్నట్లు అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. వాళ్లంతా క్రింది భాగంలో పడుకొన్నారు. తనకు తెలిసినంతవరకు ఎవ్వరూ పైభాగంలో లేరు. ఎప్పుడూ పాడుపెట్టే ఉంటుంది. అడుగుల చప్పుడు ఎక్కువయింది. ఇంకా ఎక్కువయింది. ఎవరో తన గదివైపే వస్తున్నట్లు అనుమానించి లాంతరు తిరిగి వెలిగించి తలుపు తీసి చూచింది. ఎవ్వరూ లేరు. అంతా నిశ్శబ్దం. తిరిగి వచ్చి పడుకుంది. స్పష్టంగా తిరిగి అడుగుల చప్పుడు వినిపిస్తోంది. సాయంకాలము శశిభూషణ్ చెప్పినసంగతి చప్పున జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ పనిచేసే అమ్మాయి యీ గదిలోనే ఉండేది కాబోలు. ఈ గదిలో ఆత్మహత్య చేసుకుందేమో. ఈ కుర్చీ, ఈ డ్రాయరు, అన్నీ ఆ అమ్మాయి ఉపయోగించినవే కదూ? అని ప్రశ్నించుకుంది. పైన అడుగుల చప్పుడు ఏమీ తగ్గలేదు. గుండెలు పీచు పీచు మంటున్నాయి. ఆ అమ్మాయే! తప్పకుండా ఆ అమ్మాయే దెయ్యమయిందేమో. క్రిందికి వెళ్ళి జమీందారిణితో చెప్పితే? ఛా! నవ్వుతుంది, అనుకుని ముసుగు తన్ని ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయింది. రాత్రి సరిగ్గా నిద్రలేకపోవడంవల్ల కళ్లు ఎర్రగా ఉన్నాయి. మొఖం పీక్కుపోయింది. తూలుతూ పని చేస్తుంటే జమీందారిణి అడిగింది. "ఏం? వంట్లో బాగుండలేదా?" అని. రాత్రి జరిగిన సంగతి చెప్పితే బాగుండదేమో ననుకుంటూనే, చెప్పేసింది. జమీందారిణి నవ్వుతూ, పైభాగం పాడుపెట్టడంవల్ల ఎలుకలు చేరినయి. బహుశా వాటి చప్పుడు విని భ్రాంతిపడివుంటావ్, అంది. సమాధానం ఏమంత తృప్తికరంగా లేనప్పటికీ ఔనన్నట్లు తల ఎగరేసి ఊరుకొంది.

ఆ వేళ సాయంకాలం తిరిగి శశిభూషణ్‌ని కలిసికోవడం తటస్థించింది. రాత్రి జరిగిన విషయం అతనితో చెప్పింది.

"ఒకసారి కోటఅంతా పరిశీలించగలిగితే విషయం తేలిపోతుంది," అన్నాడు.

"ఏవిధంగా సాధ్యపడుతుంది?" అంది ఆశ. "వాళ్లు ఛస్తే క్రొత్తవాళ్ళను లోనికి రానివ్వరు."

"రాత్రి 12 గంటలకు వస్తాను. వాళ్ళకి తెలియకుండా గేటు తీసివుంచావంటే అసలు రహస్యమంతా తేలిపోతుంది," అన్నాడు శశిభూషణ్.

సాగదీసంటూ వచ్చేసింది లలిత. జమీందారిణి కోటగుమ్మం దగ్గర నిలబడి ఇటే చూస్తోంది. లలిత రాగానే, పరాయి మగవాడితో సంభాషించం తమకు ఎంతో [illegible] అప్రతిష్ఠ, అగౌరవం, అని చెడామడా తిట్టేసింది. తాను ఇప్పుడైతే ఈవిధంగా ఉన్నానుగాని జమీందారుగారి హయాంలో ఎంతో హుందాగా, దాబు దర్పంగా ఉండేదాన్ని అని వాపోతుంది. తమ కోటలో పెద్దపెద్ద ఉత్సవాలు, ఫాయిదా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] తప్పకోవలసివస్తుందనీ, [illegible].

తోట మాలివాడి నడక [illegible] కాపలి [illegible] తమ యింటిప్రక్క వాడేనని ఎన్నో సంగతులు చెప్తుంటే వింటున్నానని తొందరగా లోనికి వెళ్ళింది ఆశ.

రాత్రి భోజనాలయేసరికి 10 గంటలు అయింది. ఎప్పటిలాగే తన గదిలోకి వెళ్లింది. మనస్సంతా శశిభూషణ్ మీదే ఉంది. త్వరగా వస్తే బాగుండు ననుకుంటున్నది. ఏమీ తోచడంలా. ఇంకా రెండు గంటల వ్యవధి ఉంది. శశిభూషణ్‌ని పెండ్లిచేసుకుంటే, అనే ఆలోచన వచ్చింది. తన ఆలోచనకు తనకే సిగ్గయింది. లాంతరు వెలుగుతోనే ఉంది. లాంతరు ముందు కూర్చొని ఆలోచిస్తున్నది. మెల్లిగా వెనుకనుండి ఎవరో వస్తున్నట్లనిపించింది. వెనుకకు తిరిగి చూచింది. ఎవరూ లేరు. రాత్రిలాగు అడుగుల చప్పుడు వినిపిస్తోంది. ఛ్ఛ- ఎలుకల చప్పుడు కానేగాదు. స్పష్టంగా మనిషి నడుస్తున్న చప్పుడే! భయంవేసింది. లాంతరు ఆర్పేసి పండుకుందామనుకొంది. కాని శశిభూషణ్ వస్తానని చెప్పాడు. క్రింది గడియారం పదకొండు గంటలు కొట్టింది. ఇంకో గంటలో అతను వస్తాడు. గుండెలు భయంతో దడదడ లాడుతున్నాయి. అయినా తప్పదు. ఇంతలో అరగంట కొట్టింది. లాంతరు వెలుగు తగ్గించి తలుపు దగ్గరగా వేసింది. బయటఅంతా కటిక చీకటి. కన్ను పొడుచుకున్నా దారి కానరావడం లేదు. మెల్లగా తడుముకుంటూ మెట్లమీదినుంచి దిగి క్రిందికి వచ్చింది. తలుపు చప్పుడు కాకుండా తీసి ఆవరణలోనికి వచ్చింది. బయట కూడా చీకటిగా ఉంది. ఆకాశం మేఘావృతమై ఉంది.

ప్రక్కనే నిద్రగన్నేరుచెట్టుక్రింద నల్లగా ముసుగుఆకారాన్ని చూడగానే, అసలే భయంగా ఉండడంవల్ల, ఉలిక్కిపడింది.

శశిభూషణ్ సంగతి జ్ఞాపకం రాగానే మనస్సు కుదురు పరచుకుంది. శశిభూషణ్ మీది గుప్పటి తొలగించి

"జడుసుకున్నావే," అంటూ దగ్గరగా వచ్చి, మృదువుగా భుజంమీద తట్టాడు. ఆశాలత సిగ్గుతో తలవంచుకొంది.

* * * *

వారు కాసేపు మాట్లాడుకునేసరికి గాలితీవ్రత హెచ్చింది. కోట కిటికీతలుపులు తపతప కొట్టుకుంటున్నాయి. గాలి తీవ్రత తగ్గి వర్షం హెచ్చింది. కోటలోని వాళ్లు మేలుకుంటే పెద్దప్రమాదం జరుగుతుందని శశిభూషణ్‌ని పంపించి తాను తిరిగి లోనికి వెళ్లింది. అదృష్టవశాత్తు కోటలోనివాళ్లెవరూ బయటికి రాలేదు. తన గదిలోనికి వెళ్లి లాంతరు హెచ్చించి డ్రాయరు ముందు కుర్చీలో కూర్చున్నది. అపైన అడుగుల చప్పుడు ఆగి ఆగి వినబడుతున్నది. పైన ఎవరో పచార్లుచేస్తున్నట్లనిపించింది. కోటలోనుంచి త్వరలో బయట పడాలనుకుంది. ఏమీ తోచక డ్రాయరు సొరుగు లాగింది. ఏదో తటుక్కున క్రింద పడింది. ఆశ ఎగిరిపడింది. నిదానించి చూస్తే క్రింద పడింది ఒక పుస్తకము. చేత్తో తీసి చూచింది. అది ఒక డైరీ. ఇది కోటలో తనకుముందు పనిచేసిన అమ్మాయిదయి ఉంటుంది. డైరీమీద 'ప్రసన్న' అని ఉంది. ఆపేరు గలవాళ్లు కోటలో ఎవరూ లేరు. తప్పక డైరీ దనిపోయిన అమ్మాయిదయి ఉంటుంది. డైరీలు చదవడం తప్పన్న సంగతి ఆమెకు తెలుసుగాని ఆవిడ మరణాన్నిగురించిన భోగట్టా ఏమైనా తెలుస్తుందేమోనని చదవ మొదలెట్టింది. మొదట్లో ఏమంత విశేషం లేదు గాని చివరకు చదవడం అవసరమని తోచింది.

జూన్ 24:- ఈ వేళ ఎందుకనో కోటలోని వారంతా విచారంగా ఉన్నట్టున్నారు. నన్ను కలిసికొన్నప్పుడు మాత్రం సంతోషంగానే ఉన్నట్లుగా ప్రయత్నించేవారు. నాకేమీ అర్థంకాకుండా ఉంది.

జులై 2:- మతకలహాలు ఎక్కువవుతున్నాయి. చాలమంది హిందూ మహమ్మదీయులు అరెస్టు చేయబడుతున్నారు. జూన్ 23 న చంపబడిన నజ్రుల్లాఖాన్ హత్యతో సంబంధం ఉన్నదనే కారణంగా రాయ్ బహదూర్ అరెస్టు చేయబడ్డాడు.

జులై 17: రాయ్‌బహదూర్‌కి శిక్ష తప్పనట్లుందని పుకారుగా వుంది. ఈవేళ ఇంట్లోవాళ్ళంతా ఏడుస్తూనే వున్నారు.

జులై 21: "ఆనంద బజార్" పత్రికలో హరినారాయణవిషయమై వార్త పడింది. చదువబోతుండగా నళిని వచ్చి గదమాయించి లాక్కువెళ్లింది. వార్త విషయమై కుతూహలంగా ఉంది.

జులై 22: రాత్రల్లా నిద్రపట్టలా. మేడ గదిమీద ఎవరో నడుస్తున్నట్లు అడుగుల చప్పుడు వినిపిస్తోంది. మనిషి పచార్లు చేస్తున్నట్లనిపించింది. భయంగా ఉండడం వల్ల జమీందారిణితో చెప్పాను.

మరేంగాదు ఎలుకల చప్పుడని చెప్పింది.

జులై 27: నాకు అనుమానంగా ఉంది. ఇంట్లోవాళ్లంతా నన్నేదో పరీక్ష చేస్తున్నట్లనిపించింది. దాదాపు వారంరోజుల నుంచి కోటదాటి బయటికి వెళ్లలేకపోయాను. అడుగుల చప్పుడు వింటూంటే ఏమిటో భీతిగా ఉంది.

ఇంతటితో డైరీ పూర్తి అయింది. దీనివల్ల రహస్యం కొంతగాకపోతే కొంతైనా బయట పడవచ్చు ననుకొంది. మరునాడు ఉదయమే శశిభూషణ్‌కి జాగ్రత్తగా డైరీ అందించింది.

సాయంకాలం ఆశాలత దుకాణానికి సరుకులకోసం వెళ్ళినప్పుడు శశిభూషణ్ తటస్థపడ్డాడు. చాందనీపూర్‌లో ఉండడం యిద్దరికీ ప్రమాద మన్నాడు. వివరాలు తరువాత చెపుతా నన్నాడు. ఇద్దరూ కలకత్తా ఉడాయించారు.

రైలుబండిలో కూర్చున్నతర్వాత శశిభూషణ్ ఈవిధంగా చెప్పాడు.

"నీవు యిచ్చిన డైరి చదివినతర్వాత జులై 21 'ఆనంద బజార్' పత్రిక కోసం వెతికాను. లైబ్రరీలో దొరికింది. అందులో వార్త మరేమీ లేదు. అరెస్టు కాబడ్డ హరినారాయణ జైలునుంచి పారిపోయాడని ఉంది."

"ఇంతకీ ఆవిడ మరణంవిషయం అడుగుల చప్పుడు ఏమిటంటావు?" అని అడిగింది ఆశ.

"మరేమీ కాదు. జైలునుంచి తప్పించుకొని పోయిన హరినారాయణ కోటపైభాగంలో అంటే మూడో అంతస్థులో మకాం పెట్టాడు. నీవు విన్నది అంతకు ముందున్న పనిమనిషి విన్నదీ అతని అడుగుల చప్పుడే. ఈ రహస్యం పనిమనిషికి తెలుసుంటుందని ఆవిణ్ణి చంపేశారు. పనిమనిషికి మూర్ఛల రోగముందని బాధపడలేక ఆత్మహత్య చేసుకుందని నాటక మాడారు. నీవు నిజంగా అదృష్టవంతురాలివి. నిన్ను యింకా వాళ్లు అనుమానించలా. లేకపోతే నీకూ అగతే పట్టేది" అన్నాడు శశిభూషణ్.

మరునాడు 'ఆనంద బజార్' పత్రికలో వొక వార్త పడింది. అందులో "జులై 21 న జైలునుంచి తప్పించుకొనిపోయిన హరినారాయణ స్వంతయింట్లోనే పట్టుబడ్డాడు. ఆగస్టు 28 న ఆత్మహత్య చేసుకుందన్న వంటమనిషిమరణం హత్యకుసంబంధించినదిగా అనుమానించి స్త్రీలనుగూడ అరెస్టు చేశారు." అని వుంది.

కాశ్మీర్
అన్నిదగ్గులకు అమోఘమైనది
గిరిజా & కో. రాజమండ్రి